

teten vil være ubeskattede på grund af fradragsretten. (Vedrørende importvarer, se dog under punkt 1). Hvis man alene betragter faktureringsmetoden, vil der ved handel mellem erhvervsvirksomheder altid kunne drages nytte af en fradragsret for indgående afgift samtidig med, at der skal indbetales et afgiftsbeløb til staten. Kun hvor salget sker til en forbruger, er dette ikke tilfældet, men det må herved erindres, at der ifølge lovforslaget gives gennemsnitlig 65 dages kredit med afgiftens indbetaling til staten, hvilket er mere end den gennemsnitlige kredit på forbrugersalget.

Merværdiafgiften vil betyde en likviditetsforbedring for erhvervslivet som helhed, og denne kan yderligere forøges ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter betalingsmetoden. Hvorledes likviditetsforbedringen vil blive fordelt på de enkelte omsætningsled og virksomheder, afhænger af, i hvilket omfang de yder kredit med afgiften. Hvis en virksomhed yder væsentlig længere kredit på salget, end den selv opnår på sine indkøb, kan der blive tale om en forringelse af virksomhedens likviditet.

3. Det anføres, at det foreslåede afgiftssystem vil virke hæmmende på eksport- og reeksporthandelen, idet afgiften er bundet fra indkøbstidspunktet til næste afgifts-afregning med statskassen.

Hertil skal bemærkes, at en sådan hæmmende virkning kun kan opstå i tilfælde, hvor en virksomheds indgående afgift er større end den udgående. For at afhjælpe ulemperne for eksportvirksomhederne er der efter lovforslagets § 20, stk. 3, åbnet adgang til månedlig afregning af afgiften.

4. Komiteen anfører, at forslaget, som følge af at udlejning af lokaler ikke medfører registreringspligt, indebærer en forskelsbehandling af erhvervsdrivende, der har egen ejendom, og erhvervsdrivende, der driver virksomheden i lejede lokaler.

Man skal herom henvise til forslagens bemærkninger til § 6, hvoraf fremgår, at den i paragraffen åbnede adgang til frivillig registrering netop vil kunne få betydning for udlejning af lokaler til registrerede virksomheder. Der skal i så tilfælde svares afgift af huslejen, og lejereren kan fradrage beløbet i sin udgående afgift, medens husejeren får fradragsret for afgiften på indkøb til ejendommens opførelse og drift.

5. Komiteen spørger, hvorledes de med transport af varer til udlandet forbundne omkostninger vil kunne opdeles i afgiftsfri og afgiftspligtige ydelser i tilfælde, hvor transporten foregår med virksomhedens egne køretøjer, og der på vejen til udlandet aflæsses varer til danske købere.

Man kan herom henvise til, at afgiften på sådanne omkostninger, f. eks. benzin, vil være fuldt fradragsberettiget, uanset om køretøjerne anvendes til transport af varer til udlandet eller til transport af varer til indenlandske kunder, og at der derfor ikke opstår noget fordelingsproblem.

6. Det anføres, at agenturvirksomhed ikke omfattes af loven, og at agenterne således får forøgede omkostninger uden mulighed for fradrag for indgående afgift.

Hertil bemærkes, at den indgående afgift for agenturvirksomhed vil blive af beskeden omfang, da det alene drejer sig om afgift af kontorholdsudgifter.

7. Komiteen mener, at der vil opstå uoverskuelige vanskeligheder med omkostningsfordelingen i firmaer, der både driver engros- og agenturvirksomhed, når der kun kan opnås fradrag for indgående afgift i engrosvirksomheden.

Hertil bemærkes, at det er hensigten i medfør af lovforslagets § 16, stk. 2, at udarbejde enkle regler for afgiftsfradragets fordeling i sådanne blandede virksomheder.

8. Det anføres endvidere, at kopifakturaer ikke kan opbevares, og at specifikation af varesalget ikke kan præsteres i virksomheder, der anvender kontroløst bogholderi, eller som har selvbetjeningsengros-lager, hvor varerne udleveres mod kontant betaling.

Hertil bemærkes, at anvendelsen af kontroløst bogholderi ikke udelukker, at varesalget kan specificeres. Selvbetjeningsengros-lagrene må bl. a. af hensyn til kundens fradrag for indgående afgift udskrive en nota med de i lovforslagets § 17, stk. 1, anførte oplysninger. Dette kan uden større vanskeligheder forenes med selvbetjeningsprincippet. Også den gældende engrosleds-afgift indeholder tilsvarende bestemmelser om oplysningspligt.

9. Komiteen har opfattet lovforslagets § 24, stk. 7, således, at der kun kan gives afgiftsgodtgørelse ved reeksport, når betingelserne for at opnå toldgodtgørelse også er opfyldt.